

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXI Nr. 1

IANUARIE 1953

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Pentru zidirea unei lumi noi

Cuvântare rostită de fr. D. Florea la 25 Noembrie 1952,
cu ocazia Consfătuirii reprezentanților Cultelor din R. P. R.

Cu deosebită bucurie luăm parte la această consfătuire cu care ocazie trebuie din nou să constatăm fericitele rezultate și binefacerile regimului de democrație populară care ne dă posibilitatea ca în această frățească întâlnire să participăm și noi alături de popor la marile evenimente ale Patriei noastre.

Noi adventiștii de ziua a 7-a, ne gândim cu recunoștință la evenimentul cel mare, 23 August 1944, care a dat Patriei și vieții noastre un nou curs istoric, care printre prefacerile profunde ce le produce schimbă fundamental și raporturile dintre oameni, ca să fie posibilă construirea unei vieți noi, spre folosul celor ce muncesc. Suntem fericiți acum să constatăm că prin constituție se stabilește libertatea de conștiință, că cultul este liber.

Pentru a întări aceste libertăți, îndatoririle care revin cetățenilor trebuie îndeplinite întocmai, deoarece îndatoririle pe care le avem față de Stat și legile de azi urmăresc numai binele și interesele generale ale poporului.

Statul de azi ne-a dat libertatea mult

doită. Deaceia noi îi datorăm toată dragostea, devotamentul și loialitatea.

Suntem de acord cu înaltele principii ce stau la baza regimului nostru, care a desființat discriminarea națională și religioasă între cetățeni, care acordă drepturi depline și reale, indiferent de naționalitate, sex, și credință religioasă, care a pus capăt șovanismului, care unește masele sub steagul democrației și păcii, care zidește cu elan o lume nouă și care depune eforturi pentru atingerea unui nivel de trai cât mai bun și mai îmbelșugat al oamenilor muncii. Pentru aceste motive socotim o datorie de onoare ce revine fiecărui cetățean creștin adventist de ziua 7-a, de a nu rămâne cu nimic în urmă în efortul comun ce trebuie depus, alături de toți oamenii cinștiți ai Patriei noastre, pentru zidirea unei lumi noi.

Înțelegând aceasta, conducerea cultului nostru a dat îndemnuri și a trasat sarcini pastorilor noștri ca să îndrumeze pe credincioșii de a se face întru totul de folos vieții celei noi și a lucra cu râvnă pentru fericirea și bunăstarea lor.

Un mare eveniment în viața regimului

nostru de democrație populară sunt și alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Acest eveniment dorim să-l cinstim cu vrednicie, deoarece am și dat îndrumări ca toți cetățenii de religie adventistă de ziua a 7-a să-și facă din prezența la alegeri cea mai importantă datorie cetățenească.

Noi adventiștii de ziua 7-a, ca cetățeni loiali ai Patriei noastre, stăm alături de cei ce vor binele și fericirea poporului nostru, alături de cei ce îmbrățișează și luptă pentru cauza păcii în lume, amenințată de ațățători la un nou războiu, imperialiștii anglo-americani.

Având în vedere realizările regimului democrat-popular, planurile mărețe pentru viitor care tind să înfăptuiască o operă constructivă pentru binele întregului popor, declarăm în numele pastorilor și credincioșilor adventiști de ziua 7-a, că la 30 Noembrie vom alege candidații Frontului Democrației Populare, conștiinți fiind că aceștia sunt cei mai buni apărători ai drepturilor și libertăților cetățenești și ai vieții ei noi.

P a c e a

Invăluite în bogată mantie de nea, simbolizând tot ce poate însemna curățenie, frumusețe și năzuinți de bine, și sub continua fulguire ca vestitoare a gândurilor de pace și înfrățire, zilele de 5-7 Decembrie, în care timp a avut loc „Congresul național pentru apărarea păcii”, au alcătuit un popas în viața noastră națională, un moment sărbătoresc, o ocazie de vădită afirmare.

În cadrul acestor zile, delegați veniți din colțuri îndepărtate de țară, cu porțuri și graiuri diferite dar purtând în suflet acelaș dor scump după pace, au avut ocazia să-și exprime gândurile lor și să afirme hotărârea de dărzi apărători ai păcii ai miilor și zecilor de mii de oameni cinștiți ai muncii pe care îi reprezentau.

Stahanoviș'i de frunte, bărbați căliți în lupta pentru apărarea drepturilor și libertăților celor ce muncesc, oameni pentru

care pacea alcătuește farul luminos al unei vieți de prosperare și de bună stare; oameni ai artei și științei, pentru care acest cuvânt de pace înseamnă ocazie de a se face mai de folos poporului, creind opere alese și ajutându-le pe căi felurite a atinge acea stare de bine, dorită de fiecare; mame, pentru care pacea înseamnă însăși viața lor, viața căminului și copiilor lor, fericirea acestora; tineri cari sub ocrotirea păcii, își văd înfăptuită strădania vieții lor, atingerea culmilor mai înalte în tot ce înseamnă știință și artă sub orice formă, clăditori activi ai lumii celei noi — cu toții alcătuiau în sala în care s'a ținut „Congresul național pentru apărarea păcii”, o forță demonstrativă că pacea este un bun la care ținem și a cărei înfăptuire vom dovedi că este cu putință.

Și când grupul de pioneri Coreeni, ce sunt găzduți în țara noastră, au intrat în sală, și glasul unuia dintre ei și-a exprimat bucuria inimii sale în cuvinte coreene calde și simțite de fiecare în parte, în sufletul fiecărui congresist s'a trezit și mai puternic dorul de a lupta mai cu avânt întru apărarea păcii, condamnând și mai mult lucrarea coto-pitoare și nemicitoare de vieți și bunuri săvârșită de invadatorii americani.

Iubiți frați, privind înainte spre Congresul Popoarelor ce va avea loc la Viena, știm că el va însemna o afirmare neclintită a zecilor de milioane de oameni ai muncii constructive și de înaintare, și o stavilă în calea deslănțuirii unui nou războiu.

Urăm Congresului Popoarelor o încoronare cu succes a lucrărilor lui.

V. FLORESCU

Zile de sărbătoare și constătuire

Săptămâna dinaintea sărbătoreștei zile de 30 Noembrie 1952, ziua alegerii deputați în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române, a prilejuit în vederea acestor alegeri și o întâlnire de consfătuire între reprezentanții din toată țara ai cultelor religioase din R.P.R. Întâlnirea aceasta a avut loc în Aula Institutului Teologic al Bisericii Ortodoxe Române din București, Str. Sf. Ecaterina Nr. 2, în ziua de Marți 25 Noembrie 1952.

Încă din dimineața zilei de 24 Noembrie au început să seosească reprezentanți ai diferitelor Culte, și Căminurile Bisericii Ortodoxe, au primit cu toată îngrijirea pe acești slujitori ai cultelor.

În dimineața zilei însoțite de 25 Noembrie, era o plăcere să privești cum de pe diferite străzi, grupuri, grupuri de deservenți ai feluritelor culte din colțuri îndepărtate de țară și de naționalități deosebite, își îndreptau pașii spre locul de Consfătuire.

Ce deosebire față de anii mai de demult de desbinări între diferitele culte, și de opreliște, de prigoane și schingiuri față de credința religioasă a unora.

Spiritul cel nou s'a dovedit și prin faptul că reprezentanților acelor culte care pe vremuri au fost prigonite acum li s'a rezervat de gazde în Aula unde se ținea consfătuirea locuri de înfățișare.

Când toți cei invitați și-au ocupat locurile, într'un cadru solemn a intrat în Aulă și Prezidiul format din Șefii Cultelor împreună cu Dl. Petru Groza și dl. Vasile Pogăceanu, Ministrul Cultelor.

Privind asupra acestui cadru prietenesc în care se desfășura consfătuirea reprezentanților Cultelor Religioase din R.P.R. sub simbolul Păcii, am avut bucuria a vedea un fapt pe care vremurile trecute prinse în vâltoarea preocupărilor de hrăpăreață alergare după strângerea de așeri nu îngăduiau nici măcar să cutezi a gândi, necum a-l aminti, și anume: strângerea la consfătuire prietenească a reprezentanților tuturor Cultelor religioase, din țara noastră.

Deschizând această întâlnire de consfătuire, Patriarhul Justinian pătruns de însemnătatea împrejurării, a adresat un călduros salut urând tuturor bun venit, și apoi a spus între altele:

„Ținem să asigurăm cu acest prilej Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. și Guvernului Republicii Noastre de întreg devotamentul clerului și credincioșilor noștri, spre binele Patriei și al poporului nostru. Au trecut trei ani de când — bucurându-ne de libertatea religioasă și de egalitatea deplină între culte, statomcitate de Statul nostru democrat popular, — am făcut începutul unor relații cu totul noi, de colaborare și respect reciproc, între felurile culte religioase din țara noastră.

„În anii care au trecut de atunci ne-am putut convinge că regimul democrat popular a asigurat cultelor puțința de slujire și cinste a lui Dumnezeu, după poruncile și învățătura credinței noastre, — a fiecărui. Noi slujim în același timp laolaltă și năzuințele cele mai sfinte și mai drepte ale poporului nostru, care merge cu hotărâre pe drumul făuririi unei veeți și orânduiri sociale mai bune și mai drepte, pe drumul înălțării și propășirii patriei noastre.

„Bisericele și cultele religioase din Republica Populară Română, ținând seama de sentimentele credincioșilor lor, nu pot nutri alte gânduri și alte nădejdi decât acelea pe care le nutrește poporul în mijlocul căruia își desfășoară lucrarea lor.

Ele nu pot avea alt drum, decât drumul pe care merge poporul nostru.

„Acțiunea noastră comună, atât în lupta pentru apărarea păcii, cât și alături de constructorii noului orânduiri sociale are la temelia ei două principii fundamentale: credința față de Bisericile și Comunitățile noastre religioase și în același timp dragostea noastră neclintită față de patrie și popor.

„Călăuziți de aceste două principii, noi ne iubim parohiile, comunitățile noastre, ne iubim căminele noastre, ne iubim credincioșii și poporul nostru, ne iubim patria noastră și condamnăm cu toată hotărârea inimilor noastre pe închinătorii viețelului de aur — bancheerii hrăpăreți americani și englezi, fabricanții de arme, răspânditori de ciumă și holeră, d'istrugători de orașe și sate, de așezământe de cultură, de biserici, de spitale, ucigașii de copii, bătrâni și femei. Ei voesc să incendieze din nou lumea prin deslănțuirea unui nou războiu mondial săvârșind astfel o crimă împotriva umanității și un păcat de neiertat față de Dumnezeu. Dar sute de milioane de oameni care apără pacea în lumea întreagă vor zădărnici aceste planuri diavolești. Apărător al păcii este și poporul nostru. Noi conducătorii și slujitorii tuturor cultelor din R.P.R. stăm alături de poporul din care ne tragem și suntem convinși că năzuințele poporului muncitor sunt și ale noastre. Legați prin credință și prin viață de el, vom sprijini cu toate puterile noastre strădaniile lui cinstite pentru o viață socială dreaptă și fericită în cuprinsul Patriei noastre...

„Hotărârea noastră de a lua parte la munca pentru înflorirea patriei va fi prinose dragostei noastre neclintite către patrie și popor, către statul democrat popular și guvernul său...”

„Cu aceste convingeri declar deschisă consfătuirea tuturor cultelor din Republica Populară Română și rog pe Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea noastră închinată Lui, patriei, poporului și păcii”.

Salutul plin de căldură și sinceritate adresat după aceea de dl. Dr. Petru Groza a avut darul de a întări și mai mult în sală acea atmosferă plăcută de prietenie, prielnică unui avânt sufletesc curat și constructiv pentru propășirea poporului muncitor și fericirea patriei noastre.

Urmărind apoi cu privirea pe episcopul Bisericii Reformate, Ioan Vasarhely, în timp ce se îndreaptă spre tribună, în minte mi-au revenit cuvintele sale prin care cu o seară înainte își exprima bucuria de a lua parte la această consfătuire plină de iubire și pe care o socotea mână de Duhul Sfânt.

„Înlăturarea sălbaticei asupri și învrăjbi naționale, practicate de regimurile trecute”, spunea dsa în cuvântare, „însemnează o întărire a unității de nezduncinat a poporului muncitor din țara noastră, care construiește o viață nouă.

„Noi ridicăm glasul nostru de protest împotriva ațățătorilor la un nou războiu și declarăm răspicat: Noi vrem pace și înțelegem să lupăm pentru ea și — împreună cu toți partizanii păcii din lumea întreagă — vom zădărnici planurile criminale ale instigatorilor la război.

„Noi vrem pace, pentru a dedica toate forțele noastre muncii constructive și pașnice, ce se desfășoară astăzi pe întinsul patriei noastre, conștienți fiind că astfel slujim cauza păcii și frăției între popoare”.

Apoi a urmat, Vicarul general al episcopiei romano-catolice de Alba-Iulia, Mon-

seniorul Carol Adorjan zicând între altele:

„Biserica își dă seama de factorii care crează ura și războaiele între popoare, prin propagarea urei și a setei de îmbogățire și de aceea este de datoria ei de a condamna aceste rătăcirii, nedemne de guverne și oameni care își zic creștini. Astăzi aceiași factori imperialiștii americani-englezi, încită la un nou războiu mondial, pentru a-și satisface poftele nesățioase după câștig și ambiția lor de dominație a lumii.

„Astăzi însă când oamenii cinstiți din lumea întreagă spun un hotărât „nu” ațățătorilor la războiu, simțim de datoria noastră patriotică și duhovnicească să declarăm că sprijinim cu vorba și fapta politica de apărare a păcii a Statului pentru statul democrat-popular, că facem front comun cu milioanele de oameni, care urmând îndemnul marelui Stalin, au luat în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și duc o luptă hotărâtă pentru apărarea ei până la capăt”.

Se îndreaptă apoi spre tribună episcopul Bisericii Evanghelice Luterane C.A., Dr. Friederich Mueller. Din cele ce a spus amintesc:

„Suntem fericiți să constatăm, că, datorită politici înțelepte a Guvernului și regimului de Democrație populară, toți cetățenii cinstiți, indiferent de naționalitate și credință religioasă, se bucură de drepturi egale, punându-se capăt astfel stărilor de ură și de șovinism, întreținute în trecut de fostul regim burghezomozieresc și mai ales de fascism”.

„Astăzi vedem că poporul, unit sub steagul democrației și păcii zidește cu elan și abnegație o lume nouă, din care dispăre mizeria, incultura, ura între naționalități. Această atmosferă nouă de apropiere și colaborare este un rod binecuvântat al vieții cele noi, ce s'a instaurat în scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română.

„Ne unește deasemenea marea cauză a apărării păcii, — pace pe care a propovăduit-o în toate împrejurările și în tot locul Isus Hristos”.

Șef-rabinul cultului mozaic, Dr. Mozeș Rosen, îmbrăcat în costum sacerdotal pășește apoi la tribună desvăluind simțămintele de bucurie ale inimii sale, și zicând: „Un sentiment de nestăvilită emoție cuprinde sufletul meu — al aceuia care am cinstea de a aduce cuvântul cultului mozaic în această marea adunare — când, privind în jurul meu, găsesc împlinirea visului aceluia divin cântăreț, a cărui operă e cartea de căpătâi a tuturor Bisericilor, a minunatului verset, cu care începe cel de al 133-lea capitol al Psalmilor:

„O! cât e de bine și cât de frumos când laolaltă se așează frații”.

Ca apoi, după ce analizează împrejurările grele de care a avut parte uncori și populația evrească în trecut, să spună în încheiere:

„S'a pus capăt, odată pentru totdeauna, oricărei discriminări naționale, rasiale sau religioase. De mari drepturi și libertăți garantate de constituție beneficiază toți oamenii cinstiți.

„Alături de poporul român și minoritățile naționale și populația evrească se integrează în ritmul noii vieți în care munca e o datorie și o chestiune de onoare”.

Episcopul Bisericii unitariene, K'iss Alexa, arătând pe dușmanii păcii spune:

„În dușmanii păcii, noi vedem — împreună cu tot poporul muncitor din țara

CHEMAREA

către credincioșii tuturor cultelor din R. P. R.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Iată, acum, pentru a treia oară, noi reprezentanții cultelor religioase din Republica Populară Română ne-am întrunit în același duh de înțelegere deplină și colaborare.

Indemnați de dragostea și îndatoririle ce purtăm fiecare credincioșilor noștri am găsit de cuviință să îndreptăm către voi, împreună, cuvânt de indemn și îndrumare părintească cu prilejul istoricului eveniment dela 30 Noembrie 1952, zi în care poporul nostru își alege reprezentanții lui în Marea Adunare Națională.

Viața este cel mai de preț dar pe care ni l-a hărăzit Dumnezeu, de care să ne putem bucura cu toții, în bună înțelegere și dragoste. Deaceia, slujind lui Dumnezeu, noi suntem slujitori ai vieții nu ai morții, ai binelui nu ai răului, ai luminii, nu ai întunericului. Iar Domnul și stăpânul vieții noastre ca domn al păcii ne îndeamnă pururea la lucrarea strădalnică spre a zădărnici faptele celor ce urzesc moartea, răul și întunerecul, ne îndeamnă la necurmată veghere și muncă spre binele și fericirea poporului.

Poporul nostru trăiește zile mărețe. Pe ogoare, în fabrici și uzine, în laboratoare, școli și birouri, pretutîndeni, brațele și mințile sunt încordate cu putere de munca eroică pentru făurirea unei vieți fericite, după care au năzuit veacuri dearândul cei ce trăiesc din sudoarea frunților lor și pentru care au luptat și s'au jertfit cei mai buni fii ai Patriei noastre.

În viața poporului nostru s'au făcut pași uriași spre o viață nouă și fericită. Oamenii muncitori din Patria noastră își clădesc noua lor viață mai bună și fericită.

Ogoarele întinse și mănoase ale Patriei noastre rodesc bogat pentru îndestularea poporului muncitor, nu pentru trândăvia celor ce s'au închinat vitelului de aur. Se zidesc școli și așezăminte de cultură, se zidesc spitale, clinici, dispensare, maternități, pentru apărarea sănătății poporului și salvarea copiilor din ghiarele morții. Țara întregă a devenit un vast șantier al muncii pașnice și constructive.

Toate aceste biruințe dobândite de poporul nostru, care a făcut din muncă „O datorie și o chestiune de onoare a fiecărui om capabil de muncă”, au fost oglindite în noua Constituție a Republicii Populare Române, votată în unanimitate de Marea Adunare Națională la 24 Septembrie 1952.

Toate cultele religioase din țara noastră prin păstorii și credincioșii lor au împărlășit întru totul entuziasmul cu care poporul nostru a întâmpinat noua Constituție și au binecuvântat voința lui fermă de a duce până la capăt opera uriașă a înfloririi și a înălțării Patriei noastre.

Un avânt și mai mare a luat munca poporului nostru în urma stărnirii zilei de 30 Noembrie 1952, ca zi în care toți cei ce muncesc, toți cei ce iau parte la zidirea unei orânduiri noi, vor alege pe reprezentanții lor direcți în Marea Adunare Națională, organul suprem al puterii de Stat în Republica Populară Română. Participarea poporului nostru la rezolvarea treburilor obștești este expresia largilor libertăți democratice de care se bucură astăzi.

În nenumărate întruniri ale oamenilor muncii din țara noastră au fost propuși

candidați în aceste alegeri, cei mai prețuiți fii ai poporului: muncitori, constructori ai orașelor și uzinelor noi, plugari care se străduiesc să aducă lumina și bunăstarea în lumea satelor noastre, cărturari, oameni ai artei, ai științei și culturii, fruntași ai vieții sociale, ostași, femei și tineret. Demn de subliniat este faptul că între acești vrednici fii ai poporului se află și credincioși și slujitori ai cultelor noastre.

Felul în care s'a construit Frontul Democrației Populare și modul în care au fost propuși candidații de către masele largi populare dovedește că poporul participă în mod conștient, la alegerea reprezentanților săi. Candidații de azi nu mai sunt exponenții asupritorilor poporului sau unei singure familii, organizată de circumstanță sub firmă politică. Depuțatii de azi sunt exponenții autentici ai năzuințelor și voinței poporului. Ei reprezintă toate categoriile populației muncitoare, ei sunt participanții activi la munca pașnică și constructivă a poporului nostru, sunt harnicii făuritori ai vieții noi și luptători dărzi pentru apărarea păcii, libertății și independenței Patriei noastre. Candidații dela 30 Noembrie a.c. sunt exponenții solidarității și unirii poporului muncitor, fără deosebire de religie și naționalitate, în munca pentru întărirea și înflorirea Patriei. E o deosebire ca dela cer la pământ între mărețele clipe pe care le trăim astăzi și trecutul de desbinări, de ațătări șovine, de incitări la ură rasială și la lupta confesională, care umpleau de revoltă pe adevărații patrioți și îndepărtau poporul muncitor dela viața politică a țării.

Astăzi, când poporul întreg este chemat să-și aleagă reprezentanții în forul suprem al puterii de Stat, când poporul socotește acest măreț eveniment drept o sărbătoare și o zi de însemnătate istorică în viața sa: astăzi cultele religioase au datoria să împărlășească și ele marea bucurie pe care o trăiește poporul nostru și să fie părtașe la actul prin care oamenii muncii dela orase și sate aleg pe conducătorii vieții publice a Statului democrat-popular.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Cu aceste convingeri, noi, părinți și păstorii voștri sufletești cu iubire părintească și frătească vă cheamă pe toți cei ce mărturiți pe Dumnezeu în felurite grauri, să dovediți țara credinței noastre prin revărsarea dragostei către semenii noștri, către poporul în mijlocul căruia trăiți. Să vă faceți datoria de cetățeni către Patrie și popor cu aceeași râvnă cu care vă faceți datoria de credincioși către altarele voastre și către Dumnezeuul vostru.

În acest chip veți arăta că sunteți vrednici luptători pentru apărarea păcii în lumea întreagă căci întărirea și dezvoltarea Statului nostru democrat-popular, care este un factor activ în marele front al apărătorilor păcii reprezintă, o contribuție de seamă adusă cauzei sfinte a apărării și consolidării păcii.

Să nu uităm niciunul dintre noi că toți candidații Frontului Democrației Populare sunt dărzi luptători pentru pace; să nu uităm că alegându-i pe ei la conducerea treburilor Statului nostru vom dovedi că întâmpinăm apropiatul Congres al popoarelor pentru apărarea păcii printr-o măreață realizare, menită să contribuie la salvarea păcii și vieții în lume și

la zădărnicierea planurilor ațătătorilor la un nou războiu, hrăpăreții bancheri și fabricanți de arme și de moarte americani și englezi.

Să nu uităm că votul vostru trebuie să fie un răspuns acelora care răspândesc șoapte veninoase împotriva puterii poporului muncitor și care uneltesc din umbră planuri d'avoalești. Noi mergem cu poporul împotriva dușmanilor poporului.

Hotărîrea noastră de a lua parte la munca pentru înflorirea Patriei, alături de întregul popor muncitor, va fi prinosul dragostei noastre neclintite către conducătorii poporului și Statului nostru.

Infrățirea tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea și strângerea lor cu dragoste și devotament în jurul cărmuitorilor Statului, constituie temelja trainică pe care se înalță noua noastră Patrie, ca o ceată a muncii și a păcii

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Vă chemăm să vă dați votul candidaților Frontului Democrației Populare, candidații păcii și ai vieții noi, pe care și-o zidește poporul nostru.

Incredințați că veți răspunde din toată inima chemării noastre, rugăm pe bunul Dumnezeu să reverse asupra voastră darurile Sale cele bogate și să dăruiască scumpei noastre Patrii și vrednicilor ei conducători, deplină victorie în munca pentru făurirea vieții celei noi și în lupta pentru apărarea păcii.

Slujitorii tuturor cultelor vor aduce la cunoștință credincioșilor această chemare în cadrul serviciilor religioase ce vor avea loc până Duminică, 30 Noembrie 1952.

JUSTINIAN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

ION VASARHELYI

Episcopul Bisericii Reformate, Cluj

ARDAY ALADAR

Episcopul Bisericii Reformate din Oradea

CAROL ADORJAN

Vicar General al Episcopiei Romano-Catolice de Alba Iulia

TRAIAN JOVANELLI

Vicar General al Arhiepiscopiei Romano-Catolice din București

FRIEDERICH MUELLER

Episcopul Evanghelic Luteran, Sibiu

MOSES ROSEN

Șef Rabinul Cultului Mozaic

KISS ALEXA

Episcopul Bisericii Unitariene

ARGAY GHEORGHE

Superintendentul Bisericii Evanghelice Sinodale Presbiteriene

TIHON CACIALCHIN

Mitropolitul Cultului Creștin de R't Vechi

CONSTANTIN ADORIAN

Vicepreședintele Cultului Baptist

ION RUSU

Secretar General al Cultului Baptist

MEHMET IACUB

Muftiul Cultului Musulman

D. FLOREA

Președintele Cultului Adventist

GH. BRADIN

Președintele Cultului Penticostal

VASKEN BALGIAN

Episcopul Bisericii Armeano Gregoriene

GH. OPREA

Delegatul Cultului Creștin după

Evanghelie

ȘTEFAN TOMICI

Vicarul Bisericii Ortodoxe Sârbe din

Banat

CREȘTEREA SPIRITUALA

(31 Ianuarie 1953)

1. Către cine scrie apostolul Petru a doua sa epistolă? 2 Petru 1,1 pr. p.

Petru apostolul, ca slujitor al lui Isus Hristos să se așeze pe aceeași treaptă ca și aceia cărora el le scrie. Către cei doisprezece apostoli, și prin ei către toți credincioșii, Isus a zis: „Să nu vă numiți „Dascăli”, căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul”. (Mat. 23,10) Slujitorii Domnului sunt slujitorii întregii frățietăți, pentru Hristos. Ca apostol el vorbește cu autoritate. În legătură cu aceasta Mântuitorul a spus: „După cum Tatăl M'a trimis pe Mine, așa vă trimet și Eu pe voi”. „Cine vă ascultă pe voi, acela Mă ascultă pe Mine”.

2. Prin ce obține credincioșii credința? 2 Petru 1,1 u. p.

3. Ce fel de cunoaștere e de nevoie pentru credincios? 2 Petru 1,2.

4. Ce binecuvântare aduce cu sine această cunoaștere? Ioan 17,3.

5. Ce a dăruit dumnezeiasca putere credincioșilor? 2 Petru 1,3.

6. Ce lucrare vor face făgăduințele lui Dumnezeu asupra celor care le primesc prin credință? 2 Petru 1,4 pr. p.; Ioan 12,50.

7. Care sunt treptele pe care le urcă credinciosul în continua sa creștere spirituală? 2 Petru 1,5-7.

Credinciosul privește în Isus și urcă spre înălțimea la care se află El, pentru ca astfel Isus să-i fie înțelepciune, îndreptățire, sfințire și mântuire.

8. Ce fel de roade ale Duhului se vor arăta în viața aceluia credincios care se străduiește după o viață creștină? Gal. 5, 22, 23.

Iubirea ne unește cu Dumnezeu: bucuria înseamnă a mulțumi lui Dumnezeu și a fi conștient de nemărginita bunătate a lui Dumnezeu în care noi suntem și în care trăim; pacea, ca roadă a Duhului; ne aduce în armonie cu Dumnezeu, cu noi înșine și cu semenii noștri. Urmează apoi roadele care se referă la raporturile noastre cu aproapele, dintre care primul rod este răbdarea; aceasta înseamnă a avea o purtare prietenoasă cu semenii noștri, și a trata greșelile lor cu mult tact și înțelepciune. Urmează apoi bunătatea. După cum țâșnește apa dintr'un isvor curat, așa curge neconținut și bunătatea dintr'o inimă curată. După aceea urmează facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor. Acestea sunt roadele care se vor da pe față în viața celui călăuzit de Duhul Sfânt.

9. Având roadele Duhului în viața sa, cum nu va fi credinciosul? 2 Petru 1,8.

10. Cum descrie apostolul Petru trista experiență a aceluia care nu are aceste roade în viața sa de credință? 2 Petru 1,9.

11. Ce spune apostolul să caute credincioșii? 2 Petru 1,10.

12. Crescând în felul acesta în cele spirituale, ce va primi în cele din urmă, din belșug, cel credincios? 2 Petru 1,11.

SIGURANȚA CREDINȚEI NOASTRE

(7 Februarie 1953)

1. Ce semn al adevăratului păstor de suflete se arată în slujba pe care apostolul Petru o face în biserică? 2 Petru 1,12.

Credinciosul păstor de suflete are privilegiul de a trăi atât de aproape de Dumnezeu, și de a fi atât de simțitor la impresiile Duhului Său, încât el poate ajunge o bună pildă pentru alții în frumoasa purtare creștinească plăcută atât oamenilor cât și lui Dumnezeu.

2. Ce fel de convingere stăpâna inima lui Petru când scria această epistolă? 2 Petru 1,13.

3. Ce știa apostolul Petru cu privire la stârșitul slujbei sale? 2 Petru 1,14; Ioan 21,18, 19.

4. Ce osteneală își dădea apostolul? 2 Petru 1,15; Ioan 14,26.

În curând apostolul Petru urma să-și încheie viața. Aceasta însă nu-l înfrica pe el cu nimic. El purta mai mult grija credincioșilor decât grija pentru sine însuși. Epistolele sale erau singurul mijloc prin care el putea să vorbească după ce, prin moarte, el se va despărți de ei.

5. În ce cuvinte vorbește apostolul Petru despre revenirea în mărire a Domnului Isus Hristos? 2 Petru 1,16 pr. p.

6. Despre ce fel de lumină vorbește apostolul mai departe? 2 Petru 1,19.

7. Ce este spus despre Cuvântul proorociei din Scriptură? 2 Petru 1,20.

8. Câte proorocii au fost aduse prin voia omului? 2 Petru 1,21 pr. p.

9. Cum au vorbit oamenii care au scris despre descoperirile lui Dumnezeu? 2 Petru 1,21 u.p.

A fost plăcerea lui Dumnezeu să folosească unelte omenești prin care El să facă cunoscut credincioșilor adevărul Său, și prin Duhul Sfânt, El însuși a făcut pe oamenii credincioși în stare să facă această lucrare.

PRIMEJDIILE LAUNTRICE ALE BISERICII

(14 Februarie)

1. Prin ce experiență s'ar putea să treacă Biserica? 2 Petru 2,1.

2. Ce fel de rezultat poate avea străduința falșilor învățători în Biserica de

a suci adevărul? 2 Petru 2,2.

Credinciosul învață adevărul din Sf. Scriptură și trăiește viața sa de credință după acest adevăr.

3. Care este adevăratul motiv al lucrării falșilor învățători? 2 Petru 2,3 pr. p.

4. Cum vorbește apostolul Petru despre osînda care așteaptă pe cei ce sunt stăpâniți de patima lăcomiei? 2 Petru 2,3 u. p. Efes. 5,5.

5. Unde au ajuns chiar îngerii care au păcătuit în felul acesta față de Dumnezeu? 2 Petru 2,4

6. Ce dovadă avem că Dumnezeu ocrotește pe acei care îi slujesc cu credincioșie? 2 Petru 2,5 pr. p.

7. Pentru ce sunt amintite aici numele celor două cetăți din vechime? 2 Petru 2,6.

8. Prin ce experiență a trecut cu aceea ocazie neprihănitul Lot? 2 Petru 2,7.

9. Cum vorbește apostolul despre experiența lui Lot și viața plină de păcate a lumii vechi? 2 Petru 2,8.

10. Ce știe și ce poate să facă Domnul pentru cei credincioși? 2 Petru 2,9 pr. p.

11. Ce categorii de oameni se face vinovați, în mod deosebit de purtarea lor, meritând pedeapsa? 2 Petru 2,10.

12. Cu ce exemple de stăpânire de sine încheie apostolul Petru avertismentul său cu privire la falșii învățători? 2 Petru 2,11.

TRISTA EXPERIENȚA A CREDINCIOȘULUI NESINCER

(21 Februarie 1953)

1. Cu ce compară apostolul pe falșii credincioși? 2 Petru 2,12.

Păcatul trebuie neapărat curățit din Comunitate și păcătosul tras la socoteală pentru ca să nu se molipsească și alții de el. Adevărul și curățenia cer ca tăbăra să fie temeinic curățită de Ahani. Fie ca cei care se găsesc în slujbe de răspundere să nu îngăduie păcatul în vreun frate. Acestuia să i se arale că ori se lasă de păcat ori el trebuie să se despartă de Comunitate.

2. Ce răsplată așteaptă pe acei membri care păcătuiesc în felul acesta? 2 Petru 2,13.

3. Odată ce un membru apucă pe calea căderii în păcate, cât de departe poate să ajungă? 2 Petru 2,14.

4. Al cui exemplu ajung aceștia să-l urmeze? 2 Petru 2,15, 16.

5. Cu ce sunt asemănați falșii credincioși? 2 Petru 2,17.

Binecuvântarea unei fântâni sau isvor în toată puterea ei este cunoscută, în mod

deosebit, în țările răsăritene. Așa se înțelege de ce în limbajul biblic fântâna și izvorul sunt expresia bucuriei și a fericirii. „Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii” (Is. 12,3).

6. Ce mijloace întrebunțează ei, spre a atrage și pe alții în păcat? 2 Petru 2,18.

Ei reușesc să atragă în păcat pe acei membri care în viața spirituală nu au înaintat. Ispita poate fi biruită, numai de către acei care au o vie legătură prin rugăciune, cu Dumnezeu cel viu, prin Isus Hristos. Credinciosul sincer nu se va lăsa ispășit să coboare dela înălțimea adevăratului caracter creștin. Aici el va răspunde ca și Neemia pe vremuri: „Am o mare lucrare de făcut nu pot să mă cobor”.

7. Al cui rob este acel membru al Comunității, care trăește în păcat? 2 Petru 2,19.

8. În ce stare poate să ajungă acela care după ce a scăpat de înșelăciune, se lasă iarăși biruit de ea? 2 Petru 2,20.

9. Ce ar fi mai bine pentru unul ca acesta? 2 Petru 2,21.

Un cuvânt al apostolului este aci foarte însemnat. El nu zice sfintele porunci, ci „porunca sfântă” ceea ce vrea să ne spună că inima sinceră și credincioasă cuprinde în sine Legea divină. În principiu toate poruncile lui Dumnezeu sunt una. Dacă izvorul lăuntric este păstrat curat, din el tâșnește viață.

10. Ce spune apostolul despre acei care după ce au cunoscut o viață de cinste și adevăr, se întorc din nou la viața păcătoasă de mai înainte? 2 Petru 2,22.

Credinciosul sincer va progresa mereu. În cele spirituale el va crește mereu spre desăvârșire. El va fi tot mai corect, tot mai credincios și tot mai conștiincios în toată umblarea lui. Adevăratul credincios nu se va mai întoarce la păcatele pe care le-a părăsit. Duhul lui Dumnezeu este gata să ajute pe oricare credincios sincer doritor după desăvârșire.

PRIVEGHIERE ÎN VIAȚA DE CREDINȚĂ

(28 Februarie 1953)

1. De ce a scris apostolul Petru cele două epistole ale sale? 2 Petru 3,1.

2. Despre ce fel de aducere aminte vorbește apostolul? 2 Petru 3,2.

În viața sa de credință, credinciosul poate păstra curățenia inimii lui adăpostindu-se în învățătura cea curată și sfînșitoare de suflet a Cuvântului lui Dumnezeu.

3. Care este dorința lui Dumnezeu cu privire la credincioșii Săi? 2 Petru 3,9.

4. Ținând seamă de descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, ce întrebare pune apostolul? 2 Petru 3,11 u. p.

Această întrebare inspirată ar trebui să trezească pe orice credincios la o adevărată evlavie și viață de sfînșire, printr-o purtare după voia lui Dumnezeu.

5. Care este așteptarea de totdeauna a sufletului credincios? 2 Petru 3,13.

6. Ce sfat dă mai departe apostolul Petru credincioșilor? 2 Petru 3,14.

Isus Hristos dorește să vadă cum caracterul Său cel desăvârșit este descoperit în credincioșii Bisericii Sale.

7. Ce este îndelunga așteptare a lui Dumnezeu pentru noi credincioși? 2 Petru 3,15 pr. p.

8. Care alt mare apostol se unește în învățatură cu apostolul Petru? 2 Petru 3,15 u. p. 16 pr. p.

9. Ce este spus despre greutatea înțelegerii epistolelor apostolului Pavel? 2 Petru 3,16 p. d.

10. Ce fac cei neștiutori cu scrierile Sf. Scripturi? 2 Petru 3,16 u. p.

11. Asupra cărui lucru atrage apostolul, pentru ultima dată, atenția tuturor credincioșilor? 2 Petru 3,17.

12. Ca încheiere a epistolelor sale, ce dorește apostolul pentru credincioși? 2 Petru 3,18.

IACOB FRATELE DOMNULUI

(7 Martie 1953)

1. Cine arată Sf. Scripturi că a purtat pentru prima dată numele de Iacob? Gen. 25,26 u. p.

Iacob amintit aci este numele „patriarhului Iacob”, tatăl celor doisprezece fii care s'au înmulțit mai târziu, dând cele douăsprezece seminții ale vechiului Israel.

2. Ce nume purta unul din fiii lui Zebedei? Marcu 1,19.

3. Ce se știe despre caracterul lui Iacob și al fratelui său Ioan când ei au fost chemați de Isus? Marcu 3,17.

Toți ucenicii aveau defecte însemnate atunci când Isus i-a chemat în serviciul său. Până când și Ioan care a fost în mai strânsă legătură cu Cel blând și umil nu era din firea lui blând și binevoitor. El și fratele lui (adică Iacob) erau numiți „fiii tunetului”. Ei erau „ambicioșii și pretențioșii fii ai lui Zebedei”.

4. Care era un alt ucenic al Domnului care purta același nume? Mat. 10,3.

Iacob, fiul lui Alfeu, se numără printre cei doisprezece ucenici ai Domnului. Spre deosebire de ceilalți acesta mai este numit și „Iacob cel mic” (Marcu 14,40).

În afară de cei amintiți până acum, mai purtau numele de Iacob și tatăl ucenicului Iuda, nu cel care a vândut pe Isus Hristos. (Luca 6,16).

5. Cine mai purta numele de Iacob după textul din Marcu 6,3?

Iacob, fratele Domnului, nu făcea parte din numărul celor doisprezece apostoli. El a primit adevărul învățăturilor lui Isus mai târziu.

6. Cu ce ocazie este amintit numele lui în mod deosebit? Fapte 12,17.

Insemnata lui personalitate și apro-

piata lui înrudire cu Isus au făcut din el mai târziu unul din cei mai cu viață bărbați din obștea bisericii. Așa se explică de ce apostolul Petru, după ieșirea din temniță, îl amintește pe el pe nume alături de ceilalți frați.

7. Alături de cine îl pune Pavel apostolul atunci când scrie epistolele sale Gal. 1,18,19; 1 Cor. 15,7.

8. Cum era privit Iacob de obștea bisericii alături de alți doi apostoli? Gal. 2,9.

9. Ce slujbă a îndeplinit Iacob, fratele Domnului cu ocazia adunării apostolilor? Fapte 15,13.

În adunarea presbiterilor și apostolilor care s'a ținut, în acea vreme, la Ierusalim, Iacob fratele Domnului a fost acela care a condus cu aceea ocazie discuțiile care au avut loc în acea adunare în portanță.

10. Cu ce ocazie amintește evanghelistul Luca numele lui Iacob pentru ultima dată? Fapte 21,17,18.

Cu ocazia ultimei sosiri a apostolului Pavel, la Ierusalim, acesta a tras chibă a doua zi la Iacob, fratele Domnului, la care s'au adunat de îndată „toți presbiterii”. Iacob apare aci ca fiind conducătorul Comunității din Ierusalim.

Autorul epistolei lui Iacob este în general admis ca fiind Iacob, fratele Domnului. Cât privește locul și timpul când a fost scrisă această epistolă, părerile sunt împărțite. Din compararea dovezilor ar reeși că epistola lui Iacob a fost scrisă nu mai de vreme de anul 50 și nici mai târziu de anul 62.

INȚELEPCIUNEA DELA DUMNEZEU

(14 Martie 1953)

1. Cum se numește Iacob în epistola sa? Iacob 1,1 pr. p.

Iacob nu-și asumă niciun titlu. El nu se crede pe sine drept ceva pentru faptul că ar fi fratele Domnului. El se arată pe sine ca „rob al lui Dumnezeu” titlu care exprimă cea mai înaltă cinste.

2. Către cine este adresată această epistolă? Iacob. 1,1 u. p.

El scrie celor douăsprezece seminții împrăștiate, adică tuturor creștinilor nu numai celor dintre Iudei.

3. Cum trebuie să privească credinciosul cercarea credinței sale? Iacob 1,2.

Când credința celui credincios este cercată, în vreun fel parecare nu este potrivit ca el să desnădăduiască, ci să privească aceasta chiar „ca o mare bucurie”. Când vin cercări, sau ispite nu trebuie să le privim ca fiind pedepse care se abat asupra noastră din cauza păcatelor noastre.

4. Ce lucrează cercarea în viața spirituală a credinciosului? Iacob 1,3,4.

5. Ce să facă acel credincios care dorește după înțelepciune? Iacob 1,5 pr. p.

Fiecare trebuie să învețe pentru sine

1. La Dumnezeu prin Cuvântul Său. Puril: rațiunii ne-au fost date spre a fi folosite și Dumnezeu dorește ca ele să fie folosite la lucru Sprijinindu-ne pe El putem avea înțelepciune pentru ca să lepădăm răul și să alegem binele.

6. Cât de binevoitor este Dumnezeu să aibă înțelepciune celui care o cere dela Tatăl? Iacob 1,5 u. p.

7. Credinciosului smerit și cu inima curată înaintea lui Dumnezeu, aceluia care își curăță sufletul de iubirea de sine și care dă la o parte lipsurile caracterului său, Dumnezeu este gata să-i dea cu încredință o bogăție Sa înțelepciune de sus.

7. Ce spune apostolul Pavel despre cei comparați la o adevărată viață spirituală? Cor. 1,26.27.

8. Cum să ceară credinciosul înțelepciunea care vine de sus dela Tatăl luminilor? Iacob 1,6 pr. p.

Trăind o viață curată și sfântă înaintea lui Dumnezeu și având în inimă o purnică credință, în Cuvântul făgăduinței Sale, credinciosul va înălța rugăciunea sa după înțelepciune și înțelegerea lucrurilor spirituale cu deplină încredințare și va fi ascultat.

Cuvântul spune: „dar s'o ceară cu credință”.

9. Cu ce sunt comparați cei care cer, dar a căror inimă le este stăpânită de înșelăciune? Iacob 1,6 u. p.

Nimic nu prezintă un mai nimerit simbol al nestatorniciei ca mereu schimbările valurilor ale mării. Domnul nu dorește ca noi să fim asemenea valurilor, să avem deplină statornicie și încredință în El.

Dacă cerem înțelepciune. Domnul nu ne va da decât pentru nepriceperea noastră, ci în camerele nescacate ale plinătății Sale și va da cu îndestulare tot ce avem nevoie.

10. La ce fel de rugăciune a făgăduit Domnul că va răspunde? Mat. 21,22.

11. La ce să nu se aștepte cel care cultivă înșelăciunea în inima sa? Iacob 1,7.8.

12. Ce zice Domnul Hristos că este cu încredință celui care crede? Marcu 9,2.3

ORIGINA ISPITEI

(21 Martie 1953)

1. În ce să se laude credinciosul? Iacob 1,9.

Dumnezeu nu caută la fața credinciosului, ci privește la inima lui. El va încredința cu mărirea pe oricare credincios încercat care se străduiește să câștige deplină biruință asupra viețuirii păcătoase a care este mereu ispitit.

2. În ce s'ar putea lauda cel avut? Iacob 1,10.

Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu dându-și viața sa pe crucea depe Golgota și plătit preț de răscumpărare pentru orice suflet, indiferent de starea lui. Dar bogățiile lumii acestea care sunt fără aspirații nobile, apucători și egoști, dacă nu se vor pocăi, nu vor fi altceva decât o țărână uscată bună de aruncat în foc. Acela însă care își vine în fire și caută pe Domnul cu spiritul smereniei poate să ajungă și el să se bucure și să se laude că inima i-a fost înfrântă și umilită.

3. Cu ce este asemănată nimenia omului bogat? Iac. 1,11.

4. Ce caracterizează pe bogații lumii acesteia? Ecles. 5,10.

Iubitorii de bogății sunt lacomi după tot mai multă bogăție și „nu se satură niciodată de argint”. În dorința lor de a strânge tot mai multă bogăție nu se dau înapoi dela nimic ci sunt gata să strângă averi pe căi nedrepte.

5. Ce zice Mântuitorul Isus Hristos despre cei care se dedau la o astfel de lucrare? Luca 16,11.

6. Asupra cui este rostită o binecuvântare și ce făgăduință este făcută celui care trece cu bine proba? Iac. 1,12.

Înainte de a primi cununa vieții credinciosul trebuie să fie cercat. Tocmai în cercări se deosebește pleava de grâu.

Spre a da formă metalelor e nevoie de foc, ciocan și pilă; tot așa se curăță și se formează și caracterul în încercări. Cei care trec în credință prin lucrarea de topire și șlefuire, vor primi cununa vieții făgăduită de Dumnezeu. Fiecare ispită învinsă, fiecare încercare suportată cu bărbăție, ne dă o nouă experiență și ne face să progresăm în lucrarea de formare a caracterului.

7. Ce nu trebuie să zică cel ispitit, și pentru ce? Iacob 1,13.

Ispita este ațâțarea la păcat, și aceea nu vine de la Dumnezeu, ci dela Satana și din răul care se află în propriile noastre inimi. Vrajmașul ne duce în păcat, și apoi ne învinuiește înaintea întregului univers ca fiind nevrednici de iubirea lui Dumnezeu.

8. Unde își are ispita origina ei? Iacob 1,14.

Cuvântul „pofță” întrebuințat aici înseamnă dorință a inimii. Origina oricărei ispiti este în noi înșine. Ispita spre păcat poate să existe, dar ceea ce dă putere ispitei este tocmai dorința de a ceda față de ea. Credinciosul neînfrânt este atras în păcat de propria sa alipire de păcat. Fiecare suflet are nevoie în propria sa inimă de carne de puterea Duhului Sfânt spre a birui orice dorință sau înclinație spre păcat.

9. Ce aduce după sine zămislirea poftei? Iacob 1,15.

10. Ce sfat frățesc ne dă apostolul Iacob? Iac. 1,16.

11. Dela cine vine orice dar desăvârșit și ce descoperire ne este făcută despre Dumnezeu? Iac. 1,17.

12. Prin ce este născut credinciosul și în ce scop? Iac. 1,18.

RELIGIA CURATA

(28 Martie 1953)

1. Ce sfaturi pline de înțelepciune sunt date credinciosului în legătură cu purtarea sa? Iac. 1,19.

Ascultarea voioasă și din toată inima prețuește mai mult decât orice altceva. Pe de altă parte, „cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască”. „Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostescă inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu”. Adesea se întâmplă că regretăm că am vorbit, rareori însă că am tăcut.

2. Ce sfaturi asemănătoare ne dă și apostolul Pavel? Efes. 5,4. Col. 3,8.

Un rău care mai trăește în viața unor credincioși este răul vorbirii de rău sau al clevetirii. Se pare că cei care hrănesc cu grijă acest păcat nu-și dau seama că el este tot atât de grav în urmările sale ca și alte păcate pe care ei se feresc a le făptui.

3. Pentru ce să fie credinciosul zăbavnice la mânie? Iac. 1,20; Ps. 37,8.

4. Ce trebuie să lepădăm și ce să primim? Iac. 1,21.

5. Cum poate un credincios să se înșele pe sine însuși? Iacob 1,22.

Dacă acest cuvânt se potrivește pentru fiecare suflet, el se potrivește cu deosebire pentru acei care au încheiat legământ cu Dumnezeu prin botez și ascultă Cuvântul său în Casa de Rugăciune.

6. Cu ce este asemănat acela care se mulțumește să asculte Cuvântul fără să-l împlinească? Iacob 1,23.24.

Legea lui Dumnezeu este marea sa oglindă morală. Fiecare trebuie să-și compare cuvintele, spiritul și faptele sale cu acest Cuvânt al lui Dumnezeu. El a hotărât ca Legea Sa să fie ținută de toți acei care cred în Isus Hristos. Dacă Legea ar fi desființată ar lipsi acea măsură de conduită morală a caracterului în care credinciosul să privească și să se vadă în lumina razelor acestei sfinte oglinzi morale.

7. Prin ce pildă a arătat Mântuitorul că ascultarea de Cuvântul său este o mare binecuvântare pentru credincios? Mat. 7,24-27.

8. În ce fel își va adânci credinciosul privirile în „legea cea desăvârșită”? Iacob 1,25 pr. p.

Din cauză că legea Domnului este desăvârșită și de aceea neschimbătoare, este cu neputință pentru oamenii păcătoși, prin ei înșiși să facă față măsurii pretențiilor ei. Acestea este motivul pentru care Hristos veni ca Răscumpărător al nostru... Când ne lăsăm de păcate și primim pe Hristos ca Mântuitor al nostru, legea este mărită. Apostolul Pavel întreabă: „Prin credință desființăm noi Legea? Dinpotrivă, noi întărim Legea”.

9. Ce binecuvântare este rostită pentru cel care împlinește cu fapta Cuvântul Legii lui Dumnezeu? Iacob 1,25 u. p.

10. Despre religionea cui vorbește Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind zadarnică? Iacob 1,26.

Mulți vor fi cântăreți în balanță și vor fi găsiți prea ușori. Cine vrea să placă lui Dumnezeu și să pună o pază, o continuă pază a gurii sale, supraveghind intrarea buzelor sale? Nu vorbiți de rău pe nimeni! Nu ascultați despre nimeni vorbiri de rău. Dacă n'ar exista ascultători, atunci n'ar exista nici vorbitori de rău. Dacă cineva vorbește de rău pe altul în fața ta, oprește-l. Refuză să-l ascuți, chiar când cuvintele sale ar fi spuse cu tonul cel mai blând și în felul cel mai plăcut.

11. În ce constă religionea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu? Iacob 1,27.

A ne „păzi neîntințați de lume”, înseamnă a ne păzi de toate păcatele care pot naște poftele unei inimi de carne (firești). Apostolul Ioan zice: „Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui meu nu este cu el. Căci tot ce este în lume: pofța firii pământești, pofța ochilor și lăudăroșia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume”. (1 Ioan 2,15.16).

noastră și cu toți oamenii cinstiți din lumea întreagă, — pe vrăjmașii celor care vor să trăiască în mod cinstit și care vor să-și făurească un traiu mai bun prin munca lor, pe vrăjmașii popoarelor libere, și pe dușmanii credinței noastre religioase. Deaceia în fața primejdiei care ne amenință din partea ațățătorilor la războiu, imperialiștii americano-englezi, noi găsim un motiv în plus — și cel mai hotărât — ca să sporim eforturile în sprijinirea măreței lupte a poporului muncitor din Patria noastră”.

Superintendentul Bisericii Evanghelice S.P. Argay Gheorghe, spunea:

„Pe cât de mare este dragostea noastră față de făuritorii progresului și unității poporului nostru, pe atât de mare este indignarea și mânia împotriva făcătorilor de rele care ne defăimează Patria, care pismuesc libertatea și progresul nostru și care se dedau la uneltiri pentru năruirea prin războiu a tot cecece au cucerit prin munca lor pașnică popoarele libere”.

Bătrânul Mitropolit Tihon Cacialchin conducătorul Bisericii creștine de Rit vechi, exprimându-și bucuria că are parte de aceste clipe frumoase spunea în cuvântarea sa:

„Alegerile de deputați în Marea Adunare Națională dela 30 Noembrie a.c. au loc după votarea noii Constituții, în care s'au înscris toate cuceririle de până acum ale poporului nostru.

„Bucurându-ne de aceste drepturi noi nu putem să nu facem comparația stării de acum cu aceea în care ne găseam până la eliberarea Patriei noastre de sub jugul fascist. În vremea aceea de tristă amintire credincioșii bisericii de rit vechi lipovenesc au avut de suferit mult pentru a-și păstra limba și credința strămoșească. Preoților și conducătorilor bisericilor noastre li se înceneau procese și erau condamnați la ani grei de închisoare, numai pentru că vorbeau și se rugau lui Dumnezeu în limba slavonă, potrivit tradiției și canoanelor Bisericii noastre”.

Pastorul Ioan Rusu secretarul general al Ununii Comunităților creștine baptiste spunea și dânsul:

„Evenimentul ce ne prilejuiește această măreață întrunire a reprezentanților și deservenților cultelor din R.P.R. creșează pentru a doua oară o zi de mare însemnătate în viața noastră religioasă.

„Cetățenii de credință baptistă înainte de 23 August 1944 priveau cu indignare la deputații parlamentelor burghezo-moșierești, care odată ajunși la putere nu-și mai respectau promisiunile și sugrumau toate libertățile, inclusiv cea de conștiință și religioasă înscrise formal în Constituții.

„Ne bucurăm”, zice dsa, „că în urma răsturnării acelor regimuri, prin succesele obținute de clasa muncitoare, nouile legiuri ale democrației populare garantează libertatea de conștiință”.

„Noi și cu această ocazie ne exprimăm recunoștința noastră față de Guvernul Democrat Popular care a dovedit prin fapte că dă viață principiilor adevăratei libertăți în folosul poporului muncitor”.

Muftul cultului musulman, Iakub Mehmet, în vorbirea sa spunea:

„Față de starea de înapoiere, de asuprire și obijduire în care sunt ținuți țărani din Turcia care a devenit o unealtă în mâinile imperialiștilor americani, starea coreligionarilor lor din Republica

Populară Română constituie pentru aceia, un ideal la care nu li se îngăduie nici să râvnească.

„Bucurându-se de toate binefacerile libertăților și drepturilor democratice, populația musulmană și-a manifestat hotărârea ei fermă de a apăra aceste cuceriri ale oamenilor muncii și de a lupta împotriva celor care le amenință prin instigări și ațățări la un nou războiu.

„Dornici să apărăm drepturile și libertățile care ni s'au asigurat și să contribuim mai departe la ridicarea patriei noastre, noi slujitorii și credincioșii cultului musulman ne considerăm împlinitori ai voinței marelui Allah, participând activ la lupta pentru apărarea păcii, la munca pentru înflorirea Patriei și la consolidarea mărețelor cuceriri ale poporului muncitor din țara noastră”.

A urmat apoi președintele Cultului creștin adventist de ziua a șaptea, Dumitru Florea, care exprimă bucuria pe care o simt creștinii aparținând acestui Cult, pentru întâlnirea aceasta prietenească, arătând în același timp și atitudinea de sinceră integrare în problemele poporului nostru cari sunt spre binele și fericirea tuturor oamenilor muncii. (Vezi „Cuvântarea” publicată aparte în cuprinsul acestei reviste).

Gheorghe Bradin, președintele cultului Penticostal în cuvântarea sa spunea:

„Ținem dela început să ne arătăm mulțumirea, că spre deosebire de vremurile regimurilor trecute, când cultul nostru era obiectul celor mai necruțătoare persecuții, astăzi venim și noi alături de celelalte culte să contribuim cu cuvântul și cu fapta, la realizarea mărețelor țeluri cari duc patria noastră pe calea fericirii și a progresului.

„Fiind în preajma ținerii Congresului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., cât și a Congresului Popoarelor pentru Apărarea păcii ce se va ține în luna Decembrie la Viena, noi ne exprimăm solidaritatea noastră cu toți oamenii cinstiți din lumea întreagă și hotărârea noastră de a participa activ la lupta pentru menținerea și apărarea păcii în lume”.

Episcopul Vasken Balgian, Conducătorul Bisericii Armeano-Gregoriene a spus:

„În acest moment de istorică importanță pentru țară, noi cu adâncă recunoștință subliniem odată mai mult faptul că regimul de democrație populară, pe lângă atâtea reforme și realizări de cea mai mare importanță pentru mersul înainte al poporului român, a înfăptuit coordonarea libertății de credință și de conștiință religioasă cu drepturile și îndatoririle cetățenești.

„Atunci, când noi vedem că în unele țări apusene reînvie spiritul distructiv al discriminărilor rasiale și religioase, când știm că într-o țară ca Franța, patria libertăților de odinioară în urma intrigii Vaticanului este persecutată Biserica Armeană, pricinuind chiar în vara anului trecut moartea venerabilului arhiepiscop Surmeian dela Paris, noi cu și mai multă recunoștință ne afirmăm voința de a servi Patria noastră protectoare și onoratul Guvern al R.P.R.”.

Vicarul Ștefan Tomici șeful Bisericii Ortodoxe sârbe din Banat spunea între altele:

„Regimul nostru de democrație populară asigură populației sârbe din R.P.R. drepturi egale cu poporul frate român. Au fost create școli cu limbă de predare sârbă, s'au tipărit cărți în limba sârbă s'au înființat cămine culturale, coopera-

tive, etc. Acest regimul de democrație populară a creat populației sârbe toate condițiile necesare unei dezvoltări libere și democratice. Niciodată populația sârbă din R.P.R. nu s'a bucurat de drepturi și libertăți atât de mari ca cele de care se bucură azi.

„Bucurându-se de aceste libertăți și drepturi depline, slujitorii și credincioșii Bisericii noastre au pășit pe drumul însoțit al progresului economic cultural.

În încheierea cuvântărilor, Gheorghe Oprea din conducerea cultului creștin Evanghelic, spunea:

„Făcând o comparație între prezent și trecut ne putem da bine seama de schimbările mari ce au avut loc în patria noastră care s'a transformat și se transformă dintr'o țară înapoiată într'o țară înaintată datorită eforturilor oamenilor muncii.

„Noi, creștinii după Evanghelie ca oameni ai păcii suntem alături de cei ce vor pace și stăruie în lupta pentru pace, știind că numai într'o eră de pace se pot face lucruri mari și folositoare omeneirii.

„Noi condamnăm ațățările și pregătirile de războiu agresiv ne care le face cece conduc țările capitaliste”.

Mitropolitul ortodox din Sibiu, Nicolae Bălan, propune adunării textul unui Mesaj adresat conducătorului F.D.P., dl. Gheorghe Gheorghiu Dej, pe care adunarea la aprobat în ropote de aplauze.

Apoi Mitropolitul ortodox al Moldovei, Sebastian Rusan, dă cetire Chemării către Credincioșii tuturor cultelor din R.P.R. și pe care adunarea a primit-o cu manifestări călduroase de aprobare.

Dupa cetirea Mesajului și a Chemării, al căror text îl găsiți în paginile acestui număr. Patriarhul Justinian a anunțat încheierea consfățuirii iar cei invitați au luat parte la o masă comună care s'a desfășurat într'o atmosferă de prietenie și apropiere între deservenții diferitelor culte.

Cuvintele rostite de Dl. Petru Groza în timpul mesei au prezentat înaintea minții tuturor tabloul măreț al omului cel nou, al omului practic, al muncii și propășirii, al libertății și fericirii.

După masă Ministrul Cultelor, Dl. Vasile Pogăceanu, a participat la lămurirea unor probleme de ordin practic care interesau îndeaproape pe deservenții diferitelor culte.

Au urmat apoi 4 filme documentare:

Primul arată sărbătoreasca desfășurare a evenimentului votării Marelui Constituții.

Celălalt înfățișează scene dela un cămin cultural în legătură cu alegerile de deputați.

Ca o continuare a acestor mari înfăptuiri filmul despre canalul Dunărea-Marea Neagră prezintă imensa lucrare ce pășește cu pași grabnici și uriași spre înfăptuire.

În încheiere s'a prezentat filmul documentar cu privire la congresul Bisericii și al Comunităților religioase ce a avut loc la Mănăstirea din Zagorsk în apropiere de Moscova în Mai 1952.

După masa de seară participanții la această consfățuire s'au despărțit. Cu călduroase strângeri de mâini și cuvinte prietenoase, purtând în inimă bogăția învățăturilor adunate în această zi de prietenească consfățuire a deservenților tuturor cultelor din R.P.R.

Inainte și după

„Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta”, spunea inspiratul profet al lui Dumnezeu, Moise (Deut. 30, 19).

Dumnezeu a pus în mâna omului posibilitatea de alegere între fericire și moarte, între bine și rău.

„Doresc Eu moarte păcătosului? zice Domnul Dumnezeu. Nu doresc Eu mai de grabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască? Lepădați dela voi toate fărădelegile, prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou”. (Ezech. 18, 23, 31).

Gândurile lui Dumnezeu față de om sunt numai gânduri de pace, de bine și fericire, și niciuna din intențiile Sale nu sunt spre nenorocirea lui. Dar de cele mai multe ori îndemnurile pe cari Dumnezeu ni le dă prin Cuvântul Său, fiindcă nu se potrivesc cu felul nostru de a cugeta, cu apucăturile noastre, cu obiceiurile trecutului nostru adânc înrădăcinate în firea noastră, ni se par protivnice binelui nostru și ne vine greu a le da ascultare.

Credinciosul ar trebui să nu se lase stăpânit de obișnuința unui trecut, și să se închidă față de tot ce este înnoire și schimbare, neîngăduind să cugete și să vadă, să cerceteze și să se convingă asupra faptului că acel nou ce-i stă în față este tocmai aceea ce pentru ei înseamnă viață și fericire și că tocmai

trecutul la care ține, de fapt este nefericirea și pierzarea sa sufletească, materială și pământească.

Cuvintele spuse de Dumnezeu prin Moise, „Alege viața” vrea să spună că omul trebuie să-și aleagă condițiile și elementele cari îi vor face prielnică dezvoltarea sub toate formele ei.

Ziua de 30 Noembrie în adevăr a alcătuit o asemenea ocazie pentru fiecare credincios, când nestingherit a putut să-și manifeste dorința de a „alege viața” votând cu bucurie pe aceia care aveau să reprezinte în Slatul Țării toate interesele de bine și fericire ale Poporului muncitor.

În adevăr această zi a alcătuit o sărbătoare a poporului, iar nu a câtorva interesați a ocupa poziții de unde în loc să servească poporului mai degrabă îl împilau, cum era cazul în trecut.

Cine nu-și amintește de întrecerile în discursuri ce aveau loc între candidații diferitelor partide spre a-și anunța „intențiile cele mari spre binele cetățenilor”, puse în fraze amănunțite, deși cei cari le rosteau știau bine și erau convinși că nu se va înfăptui nimic din toate acestea.

Câți dintre noi nu s'au găsit șterși de pe listele electorale pe motiv că aparțineau unei grupări religioase. Votul unor asemenea cetățeni religioși, pașnici

și cinștiți, ei nu aveau nevoie a-l vedea că se exprimă. Și nu de puțineori legile pe cari le-au făurit așa zișii deputați ai poporului, nu au fost altceva decât lovituri de biciu pe spinarea poporului.

Pentru cei care au cunoscut felul în care se desfășurau alegerile în trecut a fost o bucurie să privească în ziua de 30 Noembrie 1952 liniștea și mulțumirea în care păseau toți cetățenii spre localurile de votare speciale amenajate în acest scop. Aci găseai acum nu doar niște cabine cari în trecut nu-ți cereau altceva decât să-ți dai votul, cabine al căror secret era un mare semn de întrebare, și o comisie electorală care căuta a-ți impune în vreun fel oarecare candidat pe care să-l votezi, ci acum găseai un cadru sărbătoresc, figuri binevoitoare, lipsite de gânduri dușmănoase, căci erau alegerile poporului.

Tineri, cari votau pentru prima dată, femei cari și ele puteau acum să-și exprime părerea lor politică spunându-și cuvântul prin vot, bărbați fără teama de a fi însemnați pe spate sau pe cușmă, păseau spre localurile de vot, cu mulțumirea în suflet că au ajuns aceste vremuri.

Din veștile care ne-au sosit până acum suntem bucuroși să aflăm că membrii bisericii noastre au participat cu toții și la fel ca și alții încă printre primii, la această zi de sărbătoare ce a alcătuit-o alegerile din 30 Noembrie 1952.

V. FLORESCU

M E S A J

Președintelui Consiliului Central al Frontului Democrației Populare Gheorghe Gheorghiu-Dej

Loco

Noi conducătorii și reprezentanții tuturor cultelor religioase din Republica Populară Română, — întruniți în Consfătuire pentru a întâmpina sărbătorescul eveniment al alegerilor de Deputați pentru Marea Adunare Națională dela 30 Noembrie 1952. — ne exprimăm hotărârea noastră de a sprijini lupta pe care o duce Frontul Democrației Populare pentru binele și fericirea poporului, pentru propășirea Patriei.

Impărtășind din toată inima însuflețirea cu care poporul nostru întâmpină istoricul eveniment dela 30 Noembrie, slujitorii și credincioșii din țara noastră își mărturisesc devotamentul lor față de statul democrat popular și dragostea lor adâncă față de poporul nostru muncitor și față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română. Ei vor fi fericiți să pecetluiescă aceste sentimente patrio-

tice prin participarea lor unanimă la alegerile dela 30 Noembrie 1952, pentru ca împreună cu toți oamenii muncii din Patria noastră să aleagă în Marea Adunare Națională pe candidații Frontului Democrație Populare, în frunte cu Dvs. candidatul întregului popor muncitor, ziditori hotărâți ai buneistării și ai fericirii poporului, apărători de nădejde ai păcii.

Incredințându-vă că slujitorii și credincioșii cultelor noastre vor sprijini cu tot mai multă râvnă eforturile poporului în munca lui pașnică și creatoare, vă rugăm să primiți din partea noastră cele mai calde urări de îndelungată și rodnică activitate, în slujba Patriei și poporului.

JUSTINIAN, Patriarhul Bisericii Române; ION VASARHELY, Episcopul Bisericii Reformate, Cluj; ARDAY ALADAR, Episcopul Bisericii Reformate din Oradea; CAROL ADORJAN, Vicar General al E-

piscopiei Romano-Catolice de Alba Iulia; TRAIAN JOVANELII, Vicar General al Arhiepiscopiei Romano-Catolice din București; FRIEDERICH MULLER, Episcopul Evanghelic Luteran, Sibiu; MOSES ROSEN, Șef rabinul Cultului Mozaic; KISS ALEXA, Episcopul Bisericii Unitariene; ARGAY GHEORGHE, Superintendentul Bisericii Evanghelice Sinodale Presbiteriene; TIHON CACIALCHIN, Mitropolitul Creștin de Rit Vechi; CONSTANTIN ADORIAN, Vicepreședintele Cultului Baptist; ION RUSU, Secretar general al Cultului Baptist; MEHMET IACUB, Muftiul Cultului Musulman; D. FLOREA, Președintele Cultului Adventist; GH. BRADIN, Președintele Cultului Pentecostal; VASKEN BALGIAN, Episcopul Bisericii Armeano-Gregoriene; GH. OPREA, Delegatul Cultului Creștin după Evanghelie; ȘTEFAN TOMICI, Vicarul Bisericii Ortodoxe Sârbe din Banat.